

lovforslaget medfører heller ikke nogen økonomiske konsekvenser. Det Konservative Folkparti bakker derfor helt op om det af statsministeren fremsatte forslag.

Vores holdning, hvad angår kongehuset, er klar. Den kongelige familie yder et fantastisk stort stykke arbejde for landet og nyder stor respekt både her i landet og i udlandet. Kongehuset – der er jeg enig med Venstres ordfører – står over resten af befolkningen i enhver henseende, og sådan skal det også være i fremtiden. Derfor har jeg med glæde noteret mig, at vidtløftige forslag om indsigt i kongehusets økonomi, om betaling af skatter og lign. ikke indgår i statsministerens lovforslag. Det er vi tilfredse med.

Vi ønsker ingen snagen i, hvad dronningen og dronningens familie bruger deres penge til. Der er såmænd rigelig med snagen i så mange andre af kongefamiliens forhold.

Statsministeren foreslår med andre ord nogle mindre ændringer angående kongehusets hof-tjenestemænd, nemlig at pensionsforpligtelsen overføres til Finansministeriet. Økonomisk set får forslaget ingen betydning. Det er praktisk nok, vil jeg sige, eftersom Finansministeriet jo i forvejen varetager opgaven.

Det er også kun godt og fornuftigt, at det nu bliver lovfæstet, hvordan det skal forholde sig med vedligeholdelse af ejendomme, og hvem der betaler hvad, sådan at dette spørgsmål ikke længere skal være genstand for nogen diskussion. Med andre ord sker der den fornødne præcisering, og det vil fremover ske med hjemmel i loven.

Endelig, hvad angår spørgsmålet om momsrefusion – lad også dette være min kommentar til B 130 – så har de nugældende regler hjemmel i et aktstykke fra Finansudvalget, som det også tidligere har været fremme. Reglerne foreslås videreført uændret, men nu giver man en lov-hjemmel i stedet for for at undgå enhver diskussion, og det støtter vi naturligvis også. Da vi støtter regeringens forslag, afviser vi samtidig beslutningsforslaget.

Det er naturligvis fornuftigt, at man med jævne mellemrum efterser gammel lovgivning og gamle regler, og det er det, som statsministeren med dette forslag har gjort. Det støtter vi fuldt ud. Lovforslaget har vores helljertede støtte.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

SF synes, at det er beklageligt og besynderligt, at regeringen ikke ved denne her lejlighed har valgt at se nøje på, hvad der var rimeligt i forhold til kongehuset og den kongelige familie at foretage af ajourføringer af de privilegier, de særlige regler, som kongehuset og den kongelige familie har.

Det er privilegier, som i et vist omfang er opnået eller opretholdt i al ubemærkethed, og i det omfang man mener, at de skal være der, er det selvfølgelig et fremskridt, at man nu får dem stadfæstet, så de bliver lovliggjort på alle måder. Det er da et fremskridt.

Men det er et tilbageskridt, at man netop indholdsmæssigt sikrer, at de her ting er der, og at man ikke sørger for at gøre det, som efter vores opfattelse ville være tidssvarende, nemlig at ajourføre forholdene vedrørende kongehuset og den kongelige familie.

For det første drejer det sig om momsrefusionen. Vi havde ud fra en helt principiel betragtning fundet det fornuftigt at sørge for, at den blev, som vi kender den i de andre sammenhænge.

Vi mener også, at det, når det drejer sig om skatteforhold, så ville have været rigtigt at sørge for, at det, når det drejede sig om den kongelige familie, var som i andre sammenhænge, specielt når det vedrører indtægter, der er opnået i forbindelse med aktie- og obligationsejerskab. Der mener vi, at det havde været rigtigt at lave en skelnen mellem kongehuset, kunne man sige, og så den kongelige familie.

Vi mener også, at det havde været rigtigt at gennemføre offentlighed om, hvad midlerne anvendes til – det er statens midler til kongehuset – ligesom vi har set det i nogle andre lande, som man i hvert fald heller ikke kan beskyldes for at være specielt moderne med hensyn til kongehuset. Jeg tænker her på Storbritannien.

Det burde være oplagt, at de mennesker, også de politiske partier, der mener, at monarkiet skal bevares i en eller anden form, burde være interesseret i, at kongehuset var tidssvarende. Det vil indebære, at nogle af de ting, som vi opfatter som levn fra enevælden, blev afskaffet.

Men sådan er det åbenbart ikke. Regeringen og et flertal i Folketinget ønsker, at kongehuset og den kongelige families privilegier skal bevares, uanset at de er ganske utidssvarende på en række punkter.

Det er også urimeligt, at man ikke sørger for den offentlighed, som vi kender i andre lande,